

Επούλωση και διατήρηση του μετεξακτικού φατνίου. Σύγχρονες απόψεις και τεχνικές

Healing and preservation of the postextraction socket. Contemporary opinions and techniques

Περίληψη

Η απορρόφηση της φατνιακής ακρολοφίας που λαμβάνει χώρα μετά την εξαγωγή ενός δοντιού προβληματίζει τους σύγχρονους κλινικούς. Οι αλλαγές στις διαστάσεις και την μορφολογία του φατνίου, οι οποίες συμβαίνουν σε τρισδιάστατο επίπεδο, φθάνουν σε τέτοιο βαθμό ώστε να καθίσταται δύσκολη η αποκατάσταση της περιοχής. Για το λόγο αυτό συχνά είναι απαραίτητη η εφαρμογή διαδικασιών, με σκοπό την διατήρηση των διαστάσεων του μετεξακτικού φατνίου.

Για την διατήρηση του όγκου του μετεξακτικού φατνίου και την αποφυγή επιπλοκών σε ότι αφορά την μετέπειτα προσθητική αποκατάσταση, έχει προταθεί πληθώρα υλικών και τεχνικών. Σκοπός της βιβλιογραφικής ανασκόπησης είναι να παρουσιάσει τις ιστολογικές και παθοφυσιολογικές μεταβολές που λαμβάνουν χώρα μετά την εξαγωγή ενός δοντιού και τις υπάρχουσες δυνατότητες για διατήρηση της φατνιακής ακρολοφίας (ΔΦΑ) μετά την εξαγωγή, με σκοπό την τοποθέτηση εμφυτεύματος. Σύμφωνα με την πλειοψηφία των ερευνών τα διαθέσιμα μοσχευματικά υλικά, όπως τα αυτομοσχεύματα, τα αλλομοσχεύματα (FDBA και DFDBA), τα ξενομοσχεύματα και τα αλλοπλαστικά μοσχεύματα (υδροξυαπατίτης και β-TCP) συμβάλλουν θετικά στη διατήρηση των διαστάσεων της ακρολοφίας σε σχέση με την αυτόματη επούλωση. Επιπρόσθετα, η σύγκλιση του μυλικού στομίου του μετεξακτικού φατνίου με την τοποθέτηση ελεύθερου ουλικού μοσχεύματος ή μήτρας κολλαγόνου είναι μια τεχνική που πλεονεκτεί έναντι της απλής επούλωσης των μαλακών ιστών, τόσο στη διατήρηση του εύρους όσο και του ύψους της φατνιακής ακρολοφίας. Τέλος, το κύριο πλεονέκτημα από την χρήση αυξητικών παραγόντων σε συνδυασμό με μοσχευματικά υλικά είναι η μείωση του χρόνου αναμονής για την τοποθέτηση εμφυτεύματος.

Συμπερασματικά η διατήρηση της φατνιακής ακρολοφίας κρίνεται απαραίτητη με την εφαρμογή των παραπάνω τεχνικών, ιδιαίτερα σε περιοχές με αυξημένες αισθητικές απαιτήσεις ή ανεπαρκείς διαστάσεις της γνάθου.

Περιοδοντολογικά Ανάλεκτα 2014-2015, 24:25-53

Λέξεις κλειδιά: Διατήρηση Μετεξακτικού Φατνίου, Διατήρηση Φατνιακής Ακρολοφίας, οστικά Μοσχεύματα, Αυξητικοί Παράγοντες, Ελεύθερο Ουλικό Μόσχευμα, Μήτρα Κολλαγόνου, Μετεξακτική Επούλωση

Αναστάσιος Πετρίδης, DDS¹
Ιωάννης Βούρος, Dr. med. dent.²

¹ Οδοντίατρος.

² Αναπληρωτής Καθηγητής, Εργαστήριο Προληπτικής Οδοντιατρικής, Περιοδοντολογίας και Βιολογίας Εμφυτευμάτων, Οδοντιατρικό Τμήμα, ΑΠΘ.

Anastasios Petridis, DDS¹
Ioannis Vouros, Dr. med. dent.²

¹ Dentist.

² Associate Professor, Department of Preventative Dentistry, Periodontology and Implant Biology, School of Dentistry, Aristotle University of Thessaloniki, Thessaloniki, Greece.

Abstract

It is a fact that the resorption of the alveolar ridge that occurs after the extraction of a tooth troubles modern clinicians. The changes in the dimensions and morphology of the socket, which take place in a three-dimensional level, can cause complications in the restoration of the area. So, it is often necessary to implement procedures in order to preserve the dimensions of the postextraction socket.

In order to preserve the volume of the postextraction socket a variety of materials and techniques have been proposed. The purpose of the present review is to discuss the histological and pathophysiological changes that take place after tooth extraction as well as the available techniques and materials utilized for the preservation of the alveolar ridge (ARP) after extraction facilitating implant placement. According to the majority of RCT 's and systematic reviews, grafting materials as autogenous grafts, allografts (FDBA and DFDBA), xenografts, and alloplastic grafts (hydroxyapatite and β-TCP) can lead to a lesser reduction of the volumetric dimension of the ridge compared to spontaneous healing. Additionally, the occlusion of the postextraction socket's orifice by placing a free gingival graft or collagen matrix is a technique that is advantageous over spontaneous healing in preserving both the width and height of the alveolar ridge. Finally, the use of growth factors contributes to new bone formation particularly in the initial stages of healing, and can lead to a reduced healing time for implant placement.

In conclusion, the preservation of the alveolar ridge is essential with the implementation of these techniques, especially in highly aesthetic areas or when there are small ridge dimensions.

Analecta Periodontologica 2014-2015, 24:25-53

Key words: Alveolar Ridge Preservation, Postextraction Socket Preservation, Grafts, Growth Factors, Free Gingival Graft, Collagen Matrix, Postextraction Healing